

сучасні вимоги до підготовки фахівців із лабораторної медицини

*Г. Г. Луньова, О. А. Олійник, Л. І. Сергієнко, О. П. Завадецька,
Є. О. Кривенко, Т. Т. Федорова*

Національна медична академія післядипломної освіти імені П. Л. Шупика

Вступ. На етапі євроінтеграції України актуальним є розробка стратегії підготовки фахівців з лабораторної медицини згідно кваліфікаційним вимогам і професійним компетенціям в країнах Євросоюзу. Для цього спочатку необхідно розробити системний підхід для удосконалення вітчизняної навчальної програми з інтернатури за спеціальністю «Лабораторна медицина» для підготовки компетентного та кваліфікованого лікаря-лаборанта [1, 2, 3].

Основна частина. Компетенції лікаря-лаборанта розподіляються на загальнокультурні та професійні. Загальнокультурні компетенції характеризуються: здатністю фахівця та його готовністю аналізувати соціально-значущі проблеми і процеси, використовувати в практиці методи гуманітарних, медико-біологічних та клінічних наук у різних видах своєї професійної діяльності; використовувати методи управління, знаходити та приймати відповідальні управлінські рішення в рамках своєї професійної компетенції; виконувати свою діяльність з урахуванням прийнятих моральних та правових норм, законодавчої бази в роботі з конфіденційною інформацією; творчо використовувати комп'ютерні технології. Професійні компетенції лікаря-лаборанта характеризуються в діагностичній діяльності здатністю та готовністю до проведення лабораторних досліджень у відповідності до профілю лабораторії; здійснювати заходи по забезпеченню та контролю якості лабораторних досліджень на преаналітичному, аналітичному та постаналітичному етапах; аналізувати закономірності функціонування окремих органів та систем, використовувати знання анатоμο-фізіологічних основ,

матеріали XIII Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «актуальні питання якості медичної освіти». м. Тернопіль ТДМУ «укрмедкнига» 2016 року

фундаментальних біологічних уявлень, основних теорій, концепцій та принципів для постановки і рішення нових задач в межах лабораторної діагностики, при впровадженні нових методів дослідження та обладнання. В профілактичній діяльності фахівець повинен вміти надати першу медичну допомогу при невідкладних станах, бути готовим до проведення санітарно-просвітницької роботи. В організаційно-управлінській діяльності лікар-спеціаліст здатний керувати колективом та забезпечувати міри виробничої безпеки при роботі медичних лабораторій; використовувати знання організаційної структури, управлінської та економічної діяльності медичних лабораторій, проводити оцінку ефективності сучасних медико-організаційних та соціально-економічних технологій при наданні лабораторних послуг; знати і використовувати нормативну документацію, яка прийнята в охороні здоров'я України, а також документацію для оцінки якості та ефективності роботи клініко-діагностичних лабораторій. Такі фахівці, маючи певні практичні навички та теоретичні знання, здатні не тільки самостійно працювати в сучасних діагностичних центрах, проводити кваліфіковану інтерпретацію отриманих результатів аналізів, диференційну діагностику, а в разі необхідності консультувати клініцистів [4–9].

Висновки. Таким чином, оволодіння ключовими професійними компетенціями в інтернатурі з лабораторної медицини є важливий етап підготовки лікаря-лаборанта, який свої професійні знання зможе реалізувати в сучасних високотехнологічних медичних лабораторіях.

література

1. Камышников В.С. Лабораторная медицина за рубежом: подготовка и клиничко-лабораторная деятельность специалистов с медицинским и немедицинским образованием // Медицинские новости. – 2011. – № 3. – С. 55–64.
2. Решение кадровых проблем и профессиональная подготовка

квалифицированных специалистов лабораторной службы Украины на современном этапе / Лунёва А.Г., Погорелая Л.И., Завадецкая Е.П. // Лабораторная диагностика. Восточная Европа. – 2013. – № 1. – С. 6–10.

3. Опыт формирования института резидентуры в США и Европе / Лунёва А.Г., Погорелая Л.И., Завадецкая Е.П., Олейник Е.А. // Лабораторная диагностика. Восточная Европа. – 2013. – № 3. – С. 6–9.

4. Можливості покращання підготовки лікарів-інтернів за спеціальністю «Лабораторна діагностика» / Луньова Г.Г., Федорова Т.Т., Завадецька О.П., Погорі-ла Л.І., Олійник О.А. // Збірник наукових праць співробітників НМАПО імені П.Л. Шупика”. – Київ. – 2014. – Кн.1 – С. 614–618.

5. Степко М. Світові тенденції розвитку систем вищої освіти та проблеми забезпечення якості й ефективності вищої освіти в Україні / М. Степко //Вищ. шк. – 2013. – № 7. – С. 13–22.

6. The EC4 Syllabus for Post Graduate Training in Clinical Chemistry and Laboratory Medicine: version 4–2012 /G. Wieringa, S. Zerah, R. Jansen [et al.] // Clinical Chemistry Laboratory Medicine. – 2012. – P. 1–11.Education of medical biochemists in Bosnia and Herze- govina / Mira Winterhalter-Jadric, Adlija Causevic, Radivoj [et al.] // Biochemia Medica. – 2011. – № 21 (1). – P. 12–14.

7. Clinical chemistry and laboratory medicine in Croatia: regulation of the profession / Ana-Maria Simundic, Elizabeta Topic, Dubravka Cvoriscec [et al.] // Biochemia Medica. – 2011. – № 1 (1). – P. 15–21.Zita Ausrele Kucinskiene. Laboratory medicine educa- tion in Lithuania / Zita Ausrele Kucinskiene, Jonas Bartlin- gas // Biochemia Medica. – 2011. – № 21 (1). – P. 43–48.

УДК 378.147